

den uge blev indført, men det skulle ikke undre mig, om vi er i den situation.

Så altså, der er jo ingen begrundelse for, at der ikke er noget. Det, der så er spørgsmålet, er, hvilken størrelse det skal have. Og her synes jeg, der er rimelighed i, at ophør er ophør.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg altså heller ikke synes, at det her er genialt.

Jeg vil gerne fortsætte i det spor, hr. Jens Vibjerg slap: Da det blev lavet om sidst, da var det den geniale ordning, at man ved nærmere undersøgelse netop fandt ud af, at 80 pct. ufor- skyldt kom i den her situation, og 20 pct. valgte selv at forlade det. Det var selvforskyldt. Og 20 pct. af 5 uger var dengang en uge, og det blev så en uge. Det er det, jeg kalder sådan en fiks ordning, men som jo ikke er særlig genial og ikke har ret meget med sagen at gøre.

Det, der er det afgørende, er, at de mennesker som selvstændige erhvervsdrivende i de senere år i det her samfund har kunnet lave sig et sikkerhedsnet. De er ofte i en situation, når de forlader stedet, hvor de er dybt økonomisk forarmede, har måske endda i årevis forsøgt at få tingene til at hænge sammen og levet på et nej. Det er det almindelige. Og det er de mennesker, man sætter i den situation, at man stikker dem 4 ugers karantæne, efter at de har forsøgt at få tingene til at hænge sammen, forsøgt at forsørge sig selv.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var hr. Ole Vagn Christensens spørgsmål til, jeg tror, det var hr. Jens Vibjerg, om ikke hr. Jens Vibjerg mente, at de betingelser her for de selvstændige erhvervsdrivende er betingelserne i et liberalt samfund, hvor jeg så vil spørge efter: Hvad er det for et liberalt samfund?

Jeg mener ikke, vi har et liberalt samfund i Danmark, og det ville også være en elendig erkendelse for Socialdemokratiet, efter at Socialdemokratiet har ledet regeringen i de fleste år i det her århundrede. Hvis det virkelig var et liberalt samfund, vi havde, så måtte de leve under det. Det tror jeg såmænd nødigt de ville. Det er noget helt andet.

Jeg vil gerne høre, om hr. Ole Vagn Christensen virkelig mener, at vi har betingelserne for et liberalt samfund her.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Som selvstændig erhvervsdrivende har man jo forsikret sig mod ledighed, ligesom man har som lønmodtager, og betaler sit kontingent, og så bør man vel også have de samme rettigheder, som lønmodtagere har.

Der er mange selvstændige, som har tegnet en forsikring, for der jo er risiko for – ikke mindst under en socialdemokratisk ledet regering – at man ikke kan overleve som selvstændig. Er det så rimeligt, når man ikke kan overleve under alle de byrder, man bliver pålagt af regeringen, og man går nedenunder og hjem, så skal man gå i 4 uger uden at kunne få salt til et æg?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til hr. Ole M. Nielsen: Det er jo genialt, men det afslører jo også, når hr. Ole M. Nielsen sidder og hører på det, der bliver sagt, at de mennesker, der i virkeligheden gerne kæmper for det liberale, for det frie, for ligeberettigelse, at hulheden kommer klart og tydeligt frem, når det her blev sagt af hr. Jens Vibjerg, at man forsikrer sig; man prøver at gøre nogle ting. Det er jeg helt enig i. Jeg anerkender alt det, der foregår i erhvervslivet, som værende positive træk.

Det, det handler om her, er sådan set, om vi skal have nogle forhold i det her land, hvor vi kan se hinanden i øjnene og sige, at der altså er nogle konsekvenser ved ophør. Og uanset hvor uansvarligt man handler ved disse ophør, så har det altså også nogle konsekvenser, når vi snakker om den her lovgivning. Det er jo det, det handler om. Lad være med at køre det helt, helt, helt derop, hvor det overhovedet ikke kan bære.

Jeg har også set de udtalelser, der har været fremsat i det her anliggende, hvor man er stået frem og har snakket om, at det forringede konkurrenceevnen. Det hørte jeg så sent som i går hos en stor arbejdsgiverforening. Jeg har lidt svært ved at se, at det overhovedet kan have noget som helst med konkurrenceevnen at gøre, da det drejer sig om ophør.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg kan helt bekræfte den fremstilling, som hr. Ebbe Kalnæs gav af baggrunden for, at man i 1989 fastlagde karenperioden til lige præcis én uge. Det var den daværende arbejdsminister,